Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

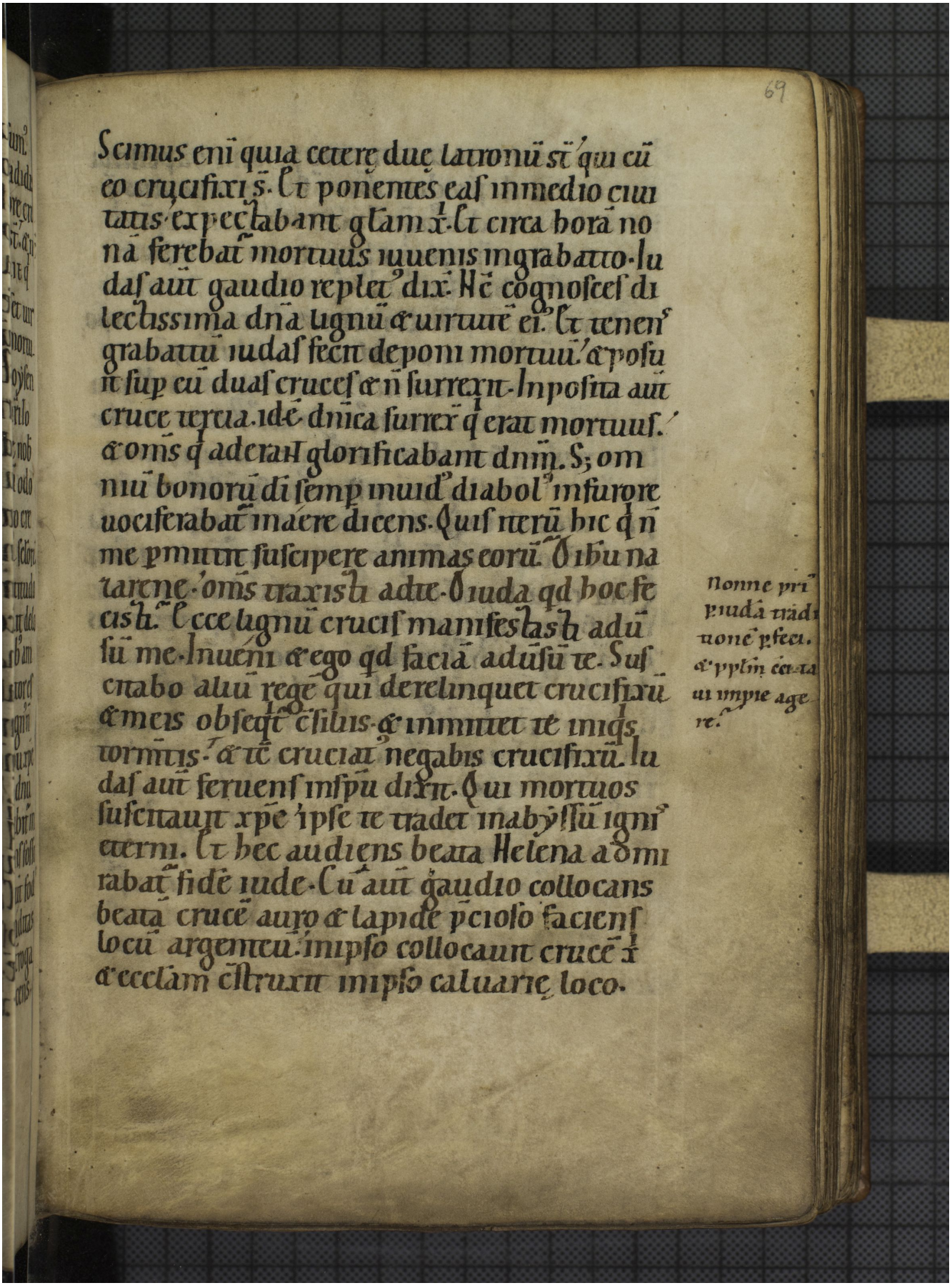

Scimus enī quia cetere due latronū st̄ qui cū
eo crucifixi s̄. Et ponentes eas in medio ciui
tatis expectabant glam x̄. Et circa horā no
nā ferebat mortuus iuuenis in grabatto. Iu
das aūt gaudio replet dix̄. Hc̄ cognosces di
lectissima dn̄a lignū & uirtutē ei. Et tenens
grabattū iudas fecit deponi mortuū & posu
it sup eū duas cruces & n̄ surrexit. In posita aūt
cruce tercia. idē dn̄ica surrex q̄ erat mortuus.
& oms q̄ aderant glorificabant dn̄m. S; om
niū bonorū di semp inuid diabol in furore
uociferabat in aere dicens. Quis iterū hic q̄ n̄
me pmittit suscipere animas eorū. O ihu na
larene. oms traxisti ad te. O iuda qd hoc fe
cisti. Ecce lignū crucis manifestasti adū
sū me. Inueni & ego qd faciā adūsū te. Sus
citabo aliū regē qui derelinquet crucifixū
& meis obseqt̄ c̄siliis. & inmittet te iniqs
tormētis. & tc̄ cruciat negabis crucifixū. Iu
das aūt feruens in spū dixit. Qui mortuos
suscitauit xp̄e ipse te tradet in abyssū ignis
eterni. Et hec audiens beata Helena admi
rabat fidē iude. Cū aūt gaudio collocans
beatā crucē auro & lapide p̄cioso faciens
locū argenteū. in ipso collocauit crucē x̄
& ecclam c̄struxit in ipso caluarie loco.

Nonne pri
p iudā tradi
tionē p feci.
& pplm cēcita
ui impie age
re.